Ч. 5 Второк 8 (21) січня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Справи краєві

(Реґуляция рік і роботи меліорацийні — Ґрунтова лихва.)

Виділ краєвий постановив на найблизшій сесиї предложити соймови переведенє пятьох більших робіт меліорацийних, для котрих технічні проєкти вже виготовлені. Именно: 1) Осушенє наддністряньских болот коштом 3,800.000 корон; 2) докінченє обвалованя Висли між Дунайцем а Новим Бреном в домбровскім повіті коштом 3,000-000 корон; 3) докінченє обвалованя Висли від устя Раби і реґуляциї потоків Ушвици і Ґрупки з доплпвами коштом $4^1/_2$ міліона корон; 4) докінченє обвалованя Висли від Неполомиць до Раби разом з обвалованем лівого берега Раби і реґуляцию потока Дрвинки з доплпвами, коштом 3,481.200 корон; 5) вкінци реґуляцию і залісенє ріки Ленґа в повітах ниськім і кольбушівскім, коштом 480.000 корон.

В той спосіб буде виповнена в цілости перша точка ухваленої соймом в р. 1894 проґрами реґуляциї вод в цілім краю.

Дальше буде Виділ краєвий стреміти до як найскоршого переведеня меліорацийних робіт в порічу горішного Дністра, Буга і Стира.

В порічу горішного Дністра намірені, а по части вже розпочаті слідуючі роботи: 1) реґуляция Дністра між Розвадовом а Журавном, 2) реґуляция горішного Дністра від Корналович до Розвадова з доплпвами, 3) забудованє потоків в порічу Дністра, 4) осушенє наддністряньских болот. Кошт тих робіт виносить 17,413.000 корон.

Полишають ся ще до предложеня: реґуляция Верещиці, Тисьмениці, Бистриці, Болозівки, Колодниці (званої також Нежахівкою), Летнянки, Дністра повисше Корналович, Стрвяжа повисше Бискович.

В північно всхідній части краю предложено а по части вже розпочато або й покінчено слідуючі меліорациї: а) в порічу Стира: осушенє олеских болот, осушенє болот стоянівских, реґуляция потока Простої (Радославки); б) в порічу Буга: реґуляция Буга, реґуляция Полтви, реґуляция Солотвини і Рокитни, реґуляция потока Думного, реґуляция потока Перегноївки. Загальний кошт тих робіт виносить 9,705.152 К.

Полишає ся ще до предложеня: реґуляция Стира з правими доплпвами і потоком Острівкою по лівім боці, для котрої то реґуляциї розпочато технічні поміри, але они мусіли бути перервані з причини опору селян в брідскім повіті, дальше реґуляциї: Буга повисше устя Полтви, з доплпвом Золочівкою, Рати з доплпвами, Солокиї, Спасівки, Білогостока, Київского потока, Холоївки, Бобрівки і Гологірки.

В липни 1901 р. сойм краєвий відослав до виділу краєвого внесенє п. Окуневского о зміну закона о лихві в напрямі унеможливленя спекуляциї ґрунтами. Виділ краєвий мав ту справу розслідити і здати справозданє на слідуючій каденциї. Виконуючи ту ухвалу, виділ краєвий розіслав до всіх виділів повітових візванє, аби предложили подрібні вияснення, чи в повіті бувають случаї спекуляциї ґрунтами і чи так поступають одні і ті самі особи в заробковий спосіб. Рівночасно виділ краєвий відніс ся до обох висших судів краєвих з просьбою о статистичні дати і о свою гадку о тій справі — чи дійстно при теперішних законах найприхильнійший навіть для селян судия в подібних случаях є безсильний.

До тої пори Виділ краєвий одержав відповідь від кількох лиш виділів повітових а від висшого суду краєвого в Кракові дуже цінні дати і опінію. Той суд предложив виділови краєвому зібраний з підчинених єму судових округів материял і доніс, що поставлене в соймі внесене о зміну закона о лихві в напрямі унеможливленя спекуляциї ґрунтами — уважає за справедливе і що зібраний під тим взглядом материял промовляє за конечностию відповідних кроків о унеможливленє на будучність подібних надужить в законодатній дорозї.

На гадку краківского суду, несовістна спекуляция ґрунтами являє ся досить часто в чотирох округах колеґіяльних судів, специяльно в ряшівскім окрузї, де навіть зачала набирати недвозначно заробкового характеру. Цілковито вільні від неї суть лише повіти окружних судів в Вадовицях і Тарнові.

Визиском селян через спекуляцию ґрунтами займають ся майже виключно жиди. Роблять се або поодиноко, або вяжуть ся в тій цїли в спілки, як примірoм в повіті ниськім і то головно в судових повітах з найменше просьвіченим населенем і з найбільше розвиненим

---

5) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Глава третя.

Пентаур квапив ся виконати приказп старшого єрея.

Якомусь слузї казав закликати Паакера, що все ще стояв в притворі та завести єго до Аменіго, а сам пішов до лїкарів, щоби їх лично попросити о як найбільшу опіку над нещасливою.

В Сетівім домі образувало ся богато знатоків штуки лїченя [1]), але лиш мало з них здавши іспит на писаря, лишало ся таки при сьвятини. Найздібнійших посилано до Гелїополїса, де здавен давна була найславнійша школа лїкарска в краю, і звідтам, докінчивши свого образованя, вертали они назад до Теб яко хірурґи [2]) або лїкарі від очий, щоби тут бути яко прибочні лїкарі близько короля, або щоби могли з ужиткувати своє знанє, а в трудних случаях, щоби їх взивано на поміч.

Мало що не всї лїкарі мешкали на лївім боцї ріки в головнім місті, і то з родинами та у власних домах, але кождий з них належав до якогось братства єрейского.

Хто потребував якогось лїкаря, посилав по него не до єго дому, але до сьвятинї. Тут треба було сказати, на яку хоробу хтось занедужав, а настоятель лїкарів сьвятинї вибирав тогди сам такого лїкаря, котрого уважав за найздібнійшого до лїченя хороби в данім случаю.

Як всї єреї, так і лїкарі жили з тих доходів, які їм приносив їх ґрунт, дарунки короля, податки сьвітских людий та додатки із скарбу державного; від недужих, котрих они лїчили, не могли они сподївати ся заплати; але ті, котрих они лїчили, лиш хиба рідко коли не давали дарунків тій сьвятини, котру їм лїкарі визначили, а бувало часто і так, що єрейскі лїкарі обіцювали подужанє лиш тогди, коли недужий дасть тій а тій сьвятини дарунок.

Знанє египетских лїкарів було в кождім напрямі значно велике; але то річ природна, що они приступаючи до постелї недужого яко „призначені слуги божка", гадали, що не можна лиш просто після розуму лїчити недугу, лиш треба ще єї зашептувати та заклинати.

Межи лїкарскими учителями в Сетівім домі були люди всїляких здібностий і всїляких думок; але Пентаур не був анї на хвильку в сумнїві, котрому з них має повірити лїченє переїханої парашітової дитини, котрої і єму вже жаль було.

Той, котрого він вибрав, був внуком славного, давно помершого лїкаря, котрого імя Небзехт, перейшло було на него, і він був найлюбійшим шкільним товаришем і ровесником Пентаура.

Молодець той мав вже з роду великі здібности, і від першої своєї молодости учив

[1]) То, що тут розповідає ся о египетских лїкарях, взято по найбільшій части так з египетских рукописий, межи иншими і з того папіруса, котрий відкрив Еберс, відтак з папіруса, який знаходить ся в Берлинї, а наконець із ґієратичної рукописи, яка знаходить в Льондонї; також із грецких писателїв Геродота і Діодора.

[2]) Хірурґія — слово грецке, значить спосіб лїченя за помочию руки, отже лїченє таких недуг, при котрих лїкар мусить таки руками робити, отже лїченє вніших недуг, як н. пр. складанє поломаних костий, натяганє звихненої ноги або руки, зашиванє ран, вийманє або вирізуванє чогось із тїла і т. п. Египетскі лїкарі знали ся вже дуже добре на хірурґії, а в наших часах станула хірурґія під деякими взглядами далеко висше як медицина або штука лїченя за помочию лїків. — Початки нашої хірурґії сягають отже аж до часів египетских. Отець грецкої церкви і церковний писатель, Климентий Александрийский (номер около 220 р. по Хр.) згадує про шість т. зв. герметичних книг лїкарских у Египтиян, з котрих одна присьвячена була лиш самим хірурґічним знарядам. Книги ті (а радше записані звитки папіруса, котрих мало бути 42) називано для того, що їх мав нїби то написати сам божок Тот котрого Греки називали Гермесом „три рази найбільшим" („Гермес Трісмеґістос").

еміґраційним рухом. Викупно жидами ідеальних частий недвижимостий бувало головно в случаях, в котрих властителї тих ідеальних частий рішили виеміґрувати за океан. Суд краківский заявив дальше; що при обовязуючих тепер законних постановах, навіть найприхильнїйший селяньству судия, не може успішно поборювати спекуляції ґрунтами, бо загальний цивільний закон, основні закони і закон з 6 лютого 1869 ч. 18 В. з. д. полишають властителям хоч би ідеальних частий посілости пілковиту свободу розпоряджувати своєю власностию, а тілько на случай покривдженя понад половину вартости, сторона, котра хоче заключену угоду зірвати могла би по мисли §. 934 к. ц. домагати ся судово зміни угоди і привернення до первістного стану, о скілько сторона сама не зрекла ся перед тим по мисли §. 955 к. ц. прислугуючого їй під тим взглядом права, а то без сумнїву в кождім поодинокім случаю купна заходить.

З огляду на те, що ціла справа находить ся ще в стані розслідів, внесенє в тій справі Видїл краєвий буде міг предложити соймови доперва по одержаню відповіди з висшого суду краєвого у Львові і від решти виділів повітових. У всхідній части краю, ґрунтова лихва веде ся на много більші розміри як в західній.

Новинки.

Львів дня 20-го січня 1902.

— **Торжество Богоявленія** відбуло ся у Львові вчера як звичайно величаво, при хорошій, морозній погоді. Службу Божу відправив, а відтак посьвятив воду в ринку Вир. митрат о. Білецкий, в сослуженю крилошан і духовеньства. В торжестві взяли участь між иншими: Є. Екец. пан Намістник гр. Лев Пініньский, п. Маршалок краєвий гр. Андр. Потоцкий, представителї властий автономічних, університецких і войскових та множество вірних. Почетну сторожу творив баталїон 80 полку піхоти. Замість хору питомців сьпівав складаний хор тов. „Муза“ і хору ставропиґійского під управою академика п. Цьороха.

— **З Віднія** пишуть: В четвер на прозьбу рускої академічної молодіжи відправив Впреосьв. Митрополит Шептицкий в церкві сьв. Варвари Параклис до Пр. Богородиці, підчас котрого сьпівав хор богословів і академиків, а відтак Митрополит промовив теплим словом до зібраної рускої академічної молодіжи, загріваючи єї до праці і науки. Відтак удала ся молодїж до мешканя Впреосьв. Митрополита з подякою, а при сїй нагоді розмовляв архипастир щиро з многими, випитував ся о їх відносини і потреби і просив, щоби у всїх потребах до него звертали ся.

— **Пращальний обід** дав оногди для професорів університету архимандрит о. др. Клим. Сарницкий. Обід відбув ся по богослуженю, котрого вислухали професори університету, а засїли до обіду також представителї духовеньства обох обрядів і богато давних учеників о. архимандрита. Перший тоаст в честь іменованого підніс ректор др. Рідіґер. Підчас обіду відчитано привітну телеграму від п. міністра дра Пентака.

— **„Руска Хата“** — під такою назвою засновує ся в Станіславові товариство для міщан і середної верстви інтелїґенциї. Статут вже затвердило ц. к. Намістництво. Перші загальні збори відбудуть ся в неділю по Йордані, т. є. 26. січня с. р. в комнатах „Рускої Бесїди“, при ул. Собіского, ч. 28. В імени комітету основателів запрашаю сим уклінно П. Т. Русинок і Русинів станіславівских, без ріжниці стану і погляду, до найчисленнїйшої участи в зборах і до вступленя в члени.

Ігнатий Полотнюк.

— **Студентскі союзи в Росиї.** „Правіт. Вєстнік“ оповіщує розпорядженє міністра просьвіти, ґен. Ванновского, о орґанізациї союзів і товариств студентских, в університетах в Росиї. Після того розпорядженя, вільно студентам від тепер творити союзи, закладати каси взаїмної помочи, отвирати бібліотеки і читальні, орґанізувати кураториї для вишукуваня занятя убогим ученикам і творити корпорациї в цїли обговорюваня справ наукових, літературних, артистичних і т. д. З долучених до того розпорядженя статутів показує ся, що університетскі власти мають вести нагляд над всіми товариствами і корпорациями студентскими.

— **Дирекция „Днїстра“** подає до відомости всїх членів товариства і интересованих сторін, що від 1-го н. ст. лютого 1902 р. буде товариство взаїмних обезпечень „Днїстер“ і товариство взаїмного кредиту „Днїстер“ урядовати **два рази** денно, то є перед полуднем і по полудни, — місто дотеперішного одноразового урядованя. — Сторони можуть полагоджувати свої діла в тих товариствах в годинах: **від 9 рано до 12½ в полудне і від 3 до 5 по полудни в будні дни, а від 10 до 12 в полудне в неділї і сьвята.** В инших годинах канцеляриї і каси для сторін замкнені.

Переписка зі всїми і для всїх.

☞ Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

ся дуже пильно та мав велику охоту до наук лїкарских. Він учив ся хірурґії в Гелїополисї та був би певно остав ся там і учителем, як би не то, що він мав злу вимову і не міг добре на голос відмовляти приписані молитви та замови.

З тої причини жалували єго дуже єго родичі та учителї, але се як-раз мало єму вийти на добре, як то й нераз буває, що то, чим хтось відзначає ся, виходить єму на зле, а то, що ніби єсть для когось якоюсь хибою, стаєсь єму в житю благодатию. Бо підчас коли товариші Небзехта вправляли ся в сьпівах і декламациях, міг він задля своєї трудної вимови займати ся розслїдами житя в природі, що він дуже любив і до чого мав майже пристрастний вродженний наклін. Єго учителї помагали єму до якоїсь міри в тих єго розслїдах і користували ся єго знанем зьвірячого та людского тїла і зручностию єго рук.

Він дуже не любив маґічної части своєї науки, і як би то був в який небудь спосіб показав по собі, була би єго чекала велика кара, або таки були би єго виключили з лїкарского та ерейского братства; але Небзехт був тихим, замкненим в собі ученим, котрий не дбав про якісь поверховні признаня та відзначеня, і рад був лиш з того, що може займати ся розслїдами, а коли єму вже конче треба було показати публично свою здібність, то робив то дуже нерадо.

З тим Небзехтом зайшов був собі Пентаур в дружбу більше як який небудь з других єго товаришів шкільних.

Він подивляв єго ученість і зручність, а коли той слабовито збудований але неутомимимий в своїх вандрівках лїкар, ходив по гущавинах над Нілем, по пустини та горах і збирав там всілякі ростини та животини, ходив з ним і єго ерейский поет та приятель і учив ся від него богато, бо як би єго товариш, то він був неодного не видів, що бистре око Небзехта зараз добачило і неодного був би не знав, як би єму товариш не був пояснив, хоч єму то при єго вимові дуже трудно приходило.

Поет був щиро прихильний для ученого, а Небзехт любив Пентаура, котрий мав то все, чого єму самому не доставало: мужеску красу, дитинячу веселість, щиру отвертість, артистичний порив і дар висказувати в словах і піснях все то, що одушевляло єго серце.

Поет не знав ся на тих науках, що Небзехт, але був здібний поняти все хоч би й щось найтруднїйшого. Се було причиною, що Небзехт клав більшу вагу на суд Пентаура як своїх фахових товаришів, бо ті мали вже упередженє, а Пентаур був свобідним від того, і говорив так, як щось понимав.

Комната природослїдника була положена на долині і віддїлена від всїх прочих помешкань, а понад нею був шпихлїр на збіже, що належав до Сетівого дому. Она була так велика як би яка сьвітлиця, а мимо того Пентаур ледви міг перейти, бо всюди стояли великі вязанки всїляких ростин, клїтки з пальмового прутя, уставлені по чотири і пять одна на другій, та множество більших і менших горшків завязаних продїравленим папером. В тих клїтках та горшках були всїлякі живі зьвірята почавши від скакуна та великої ящірки нїлевої і якоїсь яснобарвної сови аж до жаб, гадин, скорпіонів та хрущів всїлякого рода.

На однім одніссенькім столї, що стояв посеред сеї комнати лежали побіч приборів і до писаня якісь зьвірячі кости і острі ножі з кременя та бронзу всїлякої величини.

В однім кутї сеї комнати була на земли розстелена мата а на ній деревляна підпора під голову, знак, що тут було місце де природослїдник спав.

Коли на порозі сеї дивної комнати дались почути кроки Пентаура, Небзех з таким страхом, як той ученик, що хоче укрити перед учителем якусь заказану забавку, засунув щось великого під стіл і накрив єго та сховав в свою одежу кремінну скалку [3]), прикріплену до деревляної ручки, котрою як-раз щось робив. Відтак заложив руки і удавав, що ніби нїчого не робить.

Одна однїсенька лямпа уставлена на високім поставци побіч єго стільця пускала лиш слабе сьвітло на комнату, але того було досить, щоби Пентаур, ознакомлений зі всїма навичками свого приятеля міг здогадати ся, що він перешкодив Небзехтови в якійсь заказаній роботї. Сей послїдний, пізнавши Пентаура, кивнув до него головою і сказав:

— Ти без потреби мене перепудив! — Відтак вийняв з під стола той предмет, що був сховав і показало ся, що то був живий крілик привязаний до дошки і розрізаний що видко було, як в нїм серце било ся, а Небзехт не зважаючи тепер на Пентаура взяв ся знову до своїх розслїдів.

Пентаур приглядав ся якийсь час мовчки ученому, а відтак поклав єму руку на плече і сказав:

— На другий раз замкни свою комнату, коли будеш займати ся заказаними річами.

— Та бо—коли відо-відорвали менї—сказав на то учений загикуючись — засувку від дверий, коли недавно тому застали мене, як я розбирав руку фальшівника [4]).

— Мумія бідного чоловіка буде тепер без правої руки — сказав на то поет.

— Обійде ся і без неї.

— Та чи поклав ти єму хоч шебті [5]) до гробу?

[3]) Здаєсь, що Єгиптияни любили уживати до хірурґічних цїлий особливо ножів з кременя, а річ майже певна, що уживали їх до розрізуваня тїла померших. Таких ножів знайдено богато і тепер переховують їх в музеях.

[4]) Закон велїв відрубувати фальшівникам руку.

[5]) Мерцям давано до гробу малі статуетки, звані „шебті“, щоби они помагали помершим на тамтім сьвітї при роботї в поли. Они мають в руках сокиру і плуг, а на плечах мішок з насїнем.

можна легко другою заступити (не так як в инших, що хоч викинь цілу січкарню!): ножі суть „патентовані“ і коштує лиш о 3 ножах 26 зр. (52 К.), о 4 ножах 28 зр. (56 К.). Вага около 110 кільо. Ласкаві замовленя упрашає ся під адресою: **Іван Плеза в Турці**, під Коломиєю. — Численні подяки стоять до розпорядимости.

Василь Ант. Ґуштинок: Карльсбадска або карловарска вода помагає лиш в хоробах жолудка, кишок, нирок, жовчи і печінки — а не на ноги — та й то лиш за порадою лікаря, котрий насамперед мусить розслідити якого рода хороба і чи треба пити карльсбадску воду та з якого жерела. Самому годі лічити ся тою водою. Карльсбадску воду можна дістати в кождій аптиці (фляшка по 30 кр. (60 сотиків). Воду треба гріти, щоби була так горяча як тогди, коли виходить із жерела (більше менше до 50 або 60 степенів) і пити ходячи по трохи, не більше як по дві, пізнійше три склянки на день. Воду пє ся натще, по трошечки і як сказано ходить ся. Аж в годину або півтора по випитю можна їсти. Але при питю тої води треба дуже строго держати ся дієти, яку припише лікар і лиш то їсти, що він накаже, головно лиш дуже поживні а легко стравні страви. — **Семен Тихий:** Ви питаєте: Яку можуть мати вартість для селяньства карти зьвіздистого неба поміщені в „Товариши“? — а ми на се питанє позволимо собі насамперед поставити Вам питанє: Чи они мають яку вартість для Вас і чи Ви вже щось скористали з них чи ні? — Як Ви в сім напрямі ще нічого не знали, або хоч би навіть і тілько ні, що подано в „Товариши“, то знайдете самі легко відповідь: Передовсім, коли Ви щось скористали, то круг Вашого знаня розширив ся і то розширив ся о таку науку, котра єсть, можнаби сказати, найвисшою; Ви в такім случаю маєте бодай маленьке понятє о тій науці, котрої доси може не знали або навіть і не чували. А кожда наука, тим більше так висока, як астрономія, підносить чоловіка на дусі, додає єму більшої інтелїґенциї і сьвідомости себе самого та свого особистого достоїньства. А дальше: карти зьвіздистого неба заставлять кождого чоловіка, хочби й селянина, котрий знайде до того охоту і трошечки часу, до думаня та покажуть єму, як розглядати ся в природі і як — не бездушно — споглядати на то, що нас окружає; они відорвуть єго на хвилинку від того нужденного і повного клопотів житя на земли та понесуть в сьвіт духа. Хвиля, в котрій то стане ся, скріпить єго на дусі і він стане благороднійшим, бо научить ся пізнавати Бога в єго ділах, пізнавати ті єго чудеса, які нас окружають. О розширенє круга знаня, о піднесенє інтелїґенциї, о заставленє до думаня і спостеріганя і о ублагороднене нашого селяньства розходило ся нам, коли ми в „Товариши“ помістили карти зьвіздистого неба. Правда, у нас серед інтелїґенциї знайде ся богато таких, котрі після старої шабльони будуть говорити, що така наука ще не для наших селян. Ну, Бог з ними; а ми того погляду що вся наука для кождого чоловіка, скоро він хоче чогось научити ся, і николи не можна сказати, коли іменно якась наука буде найвідповіднійша для якоїсь части суспільности, в сім случаю н. пр. для селян, бо в такім случаю, треба би хиба чекати сотками літ або вічно годувати й старших письменних селян дитинячими байками. Кудиж би ми зайшли з такою просьвітою? Преці люди завсїгди дурними родять ся а навіть і наймудрійші з них ще таки дурними вмирають. Отже треба конче десь зробити початок з висшою просьвітою. Розходить ся лиш о то, щоби ту висшу просьвіту подавати в такий спосіб, щоби єї зробити дійстно приступною. Инше вже діло чи ми в „Товаришу“ знайшли той спосіб. Се вже не наша річ судити; можемо лиш то сказати, що ми старали ся о то всіма силами. Впрочім мусимо додати, що карти зьвіздистого неба то лиш початок до дальшої науки в сім напрямі. Так само як Ви питаєте, можна би також спитати: Який хосен для нашого селяньства з того, чи земля обертає ся довкола сонця або сонце довкола землї? Який хосен для него з ґеоґрафії або історії і т. д.? Подумайте самі над тим, а знайдете відповідь.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахниковича, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди).

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 20 січня. Є. В. Цісар приймив в суботу по полудни на авдиєнциї міністра заграничних справ ґр. Ґолуховского. Ческий намістник ґр. Куденгове мав в суботу довшу конференцию з дром Кербером.

Відень 20 січня. Виконуючий комітет ческих послів до ради державної і сойму збере ся в Празї дня 26 с. м. для обговореня угодових предложень, виготовлених президентом міністрів дром Кербером.

Брукселя 20 січня. Після донесеня з полудневої Африки Бури мають ще 60.000 карабінів, богато муніциї і поживи, а то все зложене в недоступних горах Зутпансберґу поміж ріками Оліфант і Крокоділь. Опір Бурів не може бути скорше зломаний, аж анґлійскі войска здобудуть Зутпансберґ.

Відень 20 січня. Localanzeiger доносить з Білгорода, що король Александер сербский наміряє абдикувати з престола в користь кн. Юрия Караджорджевича. За уступленє має Александер одержати відповідне відшкодованє.

Софія 20 січня. Нові вибори до собраня відбудуть ся імовірно дня 19 лютого ст. ст. Число послів підвисшено на основі послідного спису населеня з 167 на 189.

— Не знати на що!

— Ти, Небзехте, трохи за далеко посуваєш ся і неосторожний з тебе чоловік. Хто невинне зьвіря без потреби мучить, того на тамтім сьвіті будуть духи так само мучити. Так учить закон. Але я вже виджу по тобі, що ти хочеш сказати. Ти гадаєш, що то можна мучити якусь зьвірину, скоро ти через то придбаєш собі більше знаня, при помочи котрого зможеш зменшати муки людем....

— А ти ні?

Пентаур лиш усьміхнув ся на то, а відтак став приглядати ся кріликови. Небзехт спитав по хвили:

— Чи ти слабий?

— Слава Ізисї, ні; я такий здоров і дужий, що хоч би й пальми з корінєм виривати, але я хотів тебе просити, щоби ти ще сего вечера пішов до недужої дівчини. Княгиня Бент-Анат....

— Королівска родина має свого власного лікаря

— Та бо дай менї договорити! Княгиня Бент-Анат переїхала дівчину, а та бідна дитина має бути тяжко покалїчена.

— Та-ак — сказав на то учений. — А она лежить в місті, чи тут в некрополї?

— Тут; то, що правда, лиш донька якогось парашіта.

— Якогось парашіта? — спитав Небзехт і засунув крілика знову під стіл. — Коли так, то піду!

— Дивний з тебе чоловік! Можна би погадати, що сподїваєш ся знайти якийсь рідкий товар у того нечистого.

— То вже моє діло; але я піду. Як називає ся той парашіт?

— Пінем.

— Не можна буде з ним нічого вдіяти — замуркотів учений; — але, хто знає.

По сих словах встав він, відоткав якусь добре заткану фляшинку і натер крілликови ніс і писок отруєю стріхнос [6]) а зьвіря перестало зараз дихати. Відтак поклав крілика в якусь скринку і сказав: Я готов.

— Таже в тій замащеній одежи не можеш вийти з хати!

Лікар потакнув на то головою і виймив із скрині чисту одежу та хотів єї надягнути на тамту, але Пентаур не дав єму то зробити і сьміючись сказав до приятеля: Насамперед здойми ту від роботи. Я тобі поможу. Та бо на тобі, — на бога Беза [7]) — тілько одежі як листя на цибули!

Пентаур знаний був між своїми товаришами з того що страшно реготав ся, а від єго голосу ходила тепер цїла тиха компата ученого, коли побачив, що єго приятель хотів вже третий раз надягнути на себе чисту одежу верх замащеної а вже мав на собі не менше лиш три.

Небзехт сьміяв ся і собі: Аж тепер знаю, чого менї так тяжко було і чому в полудне так душно менї здавало ся. Я переберу ся, а ти іди тимчасом до старшого єрея Амені та спитай чи вільно менї вийти із сьвятинї.

— Таже він казав менї вислати якого лікаря до того парашіта та що й додав, щоби він доглядав недужу так як би яку королеву.

— Хто, Амені? А він же знав, що розходить ся лиш о парашітову дитину?

— А вжеж!

— Ну, то я готов вже вірити, що звихнена нога вже від самої замови прийде знову в свою міру.

(Дальше буде).

---

[6]) Була то якась отруя, від котрої пішла назва на отрую „стрихнїну“ (звану також „вороня чим оком“), котрої Єгиптияни не знали.

[7]) Божок від строїв і одежі у Єгиптиян; він помагав також женщинам в любови.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).